

— Szervusz Erzsike, — üdvözli egy vidám társaság az egyik leányt, aki néhány perc múlva már szintén köztük van.

A vízre épített uszoda két részre van osztva. Két tábla jelzi: ez a férfiaké, ez a rész a nőké. A megkülönböztetés azonban csak formai, mert a derékig érő vízben mindkét nem együtt hancurozik. Egy helyt vízipólót játszanak, más helyt deszkahintán sorakozik a fiatalság. Vannak, akik csusztatón locsannak bele a felcsapó vízbe. Mások versenyszázt rendeznek. Mindenki megtalálja a maga szórakozását.

Ezalatt a parton körbe heverve adomázó és pletykázó társaságok alakulnak. Jaj annak, aki mesterséges bájjakkal csapta be az embereket! Akad olyan, aki iszappal kené be a testét és hatalmas orrt formálva belőle, élénk derűtséget keltve sétál körül. Van olyan is, aki homokból fantasztikus várakat épít, sőt iszappal megmintázza a király ismert portréját. Az ilyet áhitattal megbámulják a gondtalan emberek és talán nagyobb érdeklődéssel figyelik, mint a művészi alkotásokat.

A háttérben az árnyas fűzfák közelében ütött tanyát a sport és az atlétika. Az olimpiai versenyek hatása itt is meglátszik. Pötömnyi gyerekek hatvan centiméterrel világrekordot akarnak elérni a magasugrásban. Az íróasztal mellett elpuhult beamterek súlyokkal birkoznak és a korlátot próbálják ki, hogy mi maradt még meg ifjúságuk fürgeségéből és ügyességéből. Lányok és fiúk együtt rugják a focit a kényelmes pályán. Nem egy közülük már is Slozinak képzeli magát. Akik ezekkel nem érik be, nyújtóznak és kötelet huznak vagy versenyt futnak.

Közben a forró napsugarak vörösre sütik beteges fehér testüket és az ilyenek a lesülés kellemetlenségeit inkább szónékkül tűrik, csak hogy hasonlók legyenek azokhoz, akiket már sötét barna színűre festett be a nap.

A szegedi partfürdő ebben a formájában méltán sorakozhatik a tengeri strand-fürdők mellé. Ebben az intézményben előtte állunk a fővárosnak, ahol a homokos part hiánya kizárja ennek a lehetőségét. A fürdő látogatottsága élénk bizonyossága annak, hogy közönségünk felismerte ezt. Reméljük, hogy ez a szegedi Riviera a jövő nyáron többeket visszatart majd a külföldi drága fürdőtől, ahová egyébként többnyire csak szórakozni és lesülni — mondjuk leégni — mennek. Flancolni? Persze ez is mérvadó. Csak hogy azt mással is lehet, talán még jobban, mint ezzel.

Az USZODÁK

sorsa érdekesen kapcsolódik bele a partfürdő finomabb lélektanába. Visszavezethetjük azt a sejtés titokzatosságának izgató hatásáig. Eddig ugyanis az uszodák két részre osztották a napot. Dél előtt a nők, délután a férfiak fürdöttek. Volt olyan, mint például a Lorenc- és a kis Naschitz-fürdő, ahol egy időben nők és férfiak fürdöttek. Az elsőben a férfiak, a másodikban nők. A kettő között néhány méter csak a távolság. Ki tudja, vajon nem tudatosan volt-e ez így?! Tény, hogy mindkét fürdőt igen sokan látogatták. Most, hogy a két nem a partfürdőben fesztelenül sétál már együtt, eloszlott a sejtés és lám, nincs baj, sőt mintha így lenne jobban. Ezt észrevették az uszodatulajdonosok is és a Regdon-féle már hatósági engedélyt kért és kapott arra, hogy közös fürdő legyen. Utána valószínűleg következik majd a többi, mert a konkurencia kell, hogy ezt az alakulást kivívja. Ez helyes is, csak hogy egy baj van: a mai formájukban nem maradhatnak, mert hát — mondjuk ki nyíltan — mégis tulságosan közvetlen lenne a keveredés. Így csak egy megoldás marad hátra és ez az, hogy lassan átvándorolnak a bal partra. Ez meg is fog történni és ez a partfürdő létesülésének igazi és üdvös hatása a többi tiszai fürdőre, nem pedig a közönség elvonása.

Ezen a helyen kell megemlékeznünk a város szociális értékű intézményéről, az ingyenfürdőről is, mely a vasúti hid közelében van. Ezzel a szegényebb néposztály is alkalmat nyer lehűteni fáradt és munkás testét a hűs habokban, eltekintve a tisztaságtól, amely lehetővé tette, hogy városunkat a járványos betegségektől oly sikeresen megóvhattuk.

A fürdők mellett a

CSOLNAKÁZÓ EGYESÜLETEK

vonják magukra figyelmünket. Eddig csak egyről tudtunk, ma már két új egyesület építette fel hajóházát. Ezzel kapcsolatban természetesen az evezősport is fellendült, melynek jelentőségét felesleges külön hangsúlyozni. Tekintve, hogy innen elkerült eve-

zőseink országos versenyekben is bebizonyították éltrevalóságukat, reményünk lehet, hogy rövidesen az egyesületek között lefolyó szép versenyekben lehet részünk és egy-két év elteltével az ország nagy versenyében Szeged is fog babért aratni.

Még talán

A HAJÓFORGALOM

van a legmostohább helyzetben, ámbr a Tisza szabályozása óta az is fejlődött. Eddig csak Csongrád felé van személyszállító és rendszeres hajóösszeköttetésünk ez azonban a Duna-Tisza csatorna elkészülésével kapcsolatban valószínűleg szintén ki fog bővülni. Valamivel szerencsésebb a helyzet a kereskedelmi forgalommal. Ennek fejlesztését szükségszerűleg a város folytonosan erősbbödő kereskedelmi és ipari élete vonja maga után. A gabona- és homokszállítás jelenlegi állapotát bizonyítják a modern uszályok és a régi módi szegedi „bögő” és „borjuszájú” uszályok hosszú sora. Ezeket jórészt még lovakkal vontatják, de ezt is lassankint kiszorítja a gőzhajó. A fakereskedés fejlettségét bizonyítják a nagyszámu tutajok, amelyek észak hatalmas szálfáit hozzák a szegedi piacra. A szorosabban vett kereskedelem mellett említést érdemel a halászipar is. Igaz ugyan, hogy mióta a különböző vízjármű szántja keresztül-kasul a Tiszát, ez észrevehetően hanyatlak. A közúti hid lábánál vannak a halászbárkák, de a hal már édes kevés, úgy, hogy ma már drága mulatság a finom szegedi halpaprikás. A szomszéd falvakkal kis bárkák tartják fenn az összeköttetést, de így is jelentős mennyiségű piaci áru kerül ez uton a városba.

Körülbelül ez az a kép, ami a Tiszapart-ról ma elibünk tárul. Tisztán láthatjuk a kifejlődésre irányuló törekvést és éppen ez a törekvés az értékes benne, mert lehetővé teszi, hogy el is érje a célját. Ha kissé félrelébbentjük a jövő fátyolát, káprázatos dolgokat pillanthatunk meg. A tökéletesen szabályozott Tiszán gőzhajók közlekednek, merész ivhajlással egy harmadik hid köti össze a két partot, közvetlenül a Bertalan-émlék mellett (ez már is tervbe van véve) és színes, monumentális paloták állnak tömör sorfalat a két parton. És ez nem is olyan merész ábránd. Ha tovább is úgy halad fejlődésében, mint eddig, úgy biztosan bekövetkezik, csak lankadatlan és egyetemes munkálkodásra van szükség. Ha mindazt a szerencsés helyzetet és természeti adományt kihasználjuk, amivel Szeged dicsekedhetik, úgy méltók leszünk az ország második városa jelzőjére és betölthetjük azt a szép hivatást, amit ránk rótt és meg is követel a nemzet.

Boga Dezső.

Mozgósít Bulgária és Montenegro

— Diplomáciai lépések. —

(Saját tudósítónktól.) A berlini szignatárius nagyhatalmaknál Berchtold gróf osztrák-magyar közös külügyminiszter a nagykövetek útján diplomáciai lépéseket tett a végből, hogy biztosítsa a nyugalmat a Balkánon. Az a terve a közös külügyminiszternek, hogy az érdekelt nagyhatalmak pacifikálják Albániát és Macedóniát, a mi egyszerűen véget vetne Bulgária és Montenegro nagyratörő ambícióinak.

A diplomáciai tétel így hangzik: „véleményesere Törökország nemzetiségi politikája fölött”.

Berchtold gróf egyidejűleg adatta le jegyzékét Berlinben, Rómában, Párisban, Pétervárott és Londonban. Nem akar nemzetközi konferenciát, a terv az, hogy az érdekelt nagyhatalmak e részben diplomáciai jegyzékek útján állapodjanak meg. A cél nyilvánvaló, mert nem is lehet más, mint Albániának és Macedóniának a Balkán-államok mintájára autonómiát biztosítani. Ha nem is jött váratlanul a kezdeményezés, mégis nagy meglepetést keltett a kettős szövetség kor-

mányainál: Párisban és Pétervárott, viszont a német birodalom külügyi kormánya barátságosan fogadta az eszmét. Arról még nincs hír, hogy milyen álláspontra helyezkednek a Foreign Officeban és milyen ürügyek alatt fog kibujni a nemzetközi feladat alól Olaszország.

Az esethez még a következő jelentések érkeztek:

Berlin, augusztus 16.

Konstantinápolyból táviratozzák: A porta jelentést kapott, hogy Bulgária és Montenegro mozgósít. A montenegrói ügyvivő tegnap tudatta a külügyminiszterrel, hogy kormánya visszavonja a mozgósítási rendeletet, mielőtt a porta elintézi a határrendező vegyesbizottság jelentését, amely másfél hónapja hever a török kormány előtt és a döntés olyan lesz, hogy a két szomszédos államnak többé nem kell félnie Törökország provokálásaitól.

Ischl, augusztus 16.

Szögyény-Marich László gróf berlini osztrák-magyar nagykövet ideérkezett és audiencián fog megjelenni a királynál. Utja összefüggésben van Berchtold gróf balkáni békeakciójával.

Páris, augusztus 16.

Fallières elnök állítólag úgy nyilatkozott, hogy a Balkánon elhatalmasodott állapotoknak véget kell vetni, mert nyugtalanítják az európai nagyhatalmakat.

Bécs, augusztus 16.

Bécsi tudósítónk telefonálja: Bizonyosra veszik, hogy a Berchtold külügyminiszter missziója a kívánt eredménnyel végződik. Általában megegyeznek abban a fölfogásban, hogy a beavatkozás el nem maradhat.

A szegedi honvédkerületi parancsnokság ekszhumáltat.

— Megmérgezett őrmester. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi honvédkerületi parancsnokság különös ügyben nyomozott néhány nap óta. A szabadkai honvéd huszárlaktányában hétfőn hirtelen meghalt Vavlik János számvevő őrmester. A katonai orvosok megállapították, hogy az őrmester halálát husmérgezés okozta.

Az őrmestert szerdán délután katonai pompával eltemették. Még alig hantolták el a sirt már elterjedt a híre, hogy Vavlik János halálát nem véletlen szerencsétlenség okozta. Boszu áldozata az őrmester, ezt rebesgették a huszárkaszárnyában. Minthogy ez a hír komoly formát öltött, a szegedi honvédkerületi parancsnokság elrendelte a vizsgálatot.

A vizsgálat megállapította, hogy ugyanabból a husból, amelyből Vavlik vásárolt, mintegy huszan ettek, köztük az őrmester felesége is, Vavlikon kívül azonban senkinek nem történt baja. Ez a körülmény gyanút keltett és a honvédkerületi parancsnokság elrendelte az őrmester holttestének az ekszhumálását. A sirbontás a legközelebbi napokban történik.

A katonai parancsnokság valószínűnek tartja, hogy az őrmestert egyik alantosa boszúból megmérgezte. Már csak ez a gyanu is jellemzi a szabadkai huszárlaktányában uralkodó állapotokat. A legény-